

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 7 (677)
2021

OASTE MOLDOVEI

PUBlicație EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

STELE PE UMERII TINEREȚII

5 8 12 13 CUPRINS

■ EVENIMENT

5 STELE PE UMERII TINEREȚII

Absolvenții Academiei Militare din acest an, au primit diplomele de licență din mâinile președintelui Republicii Moldova, Maia Sandu, Comandant Suprem al Forțelor Armate.

■ COOPERARE

8 ARMATA NAȚIONALĂ GENEREAZĂ SECURITATE ÎN KOSOVO

„Țara noastră este plener angajată în procesele internaționale, în special ce țin de misiunile de menținere a păcii în sud-estul Europei. Sunt mândru de faptul că cel de-al 15-lea contingent KFOR vine să confirme pentru a 15-a oară că Republica Moldova nu este doar consumator de securitate, dar și generator, iar generatorii de securitate sunt chiar militarii”.

12 REVENIREA MULT AȘTEPTATĂ

Militarii din cel de-al 14-lea contingent al Armatei Naționale detașați în Kosovo în luna ianuarie curent, pe o perioadă de 6 luni, au raportat misiune îndeplinită cu succes

13 TINERII PROFESIONIȘTI REVENIȚI DE LA STUDII

Ministrul Apărării în exercițiu Victor Gaiciuc și comandantul Armatei Naționale general de brigadă Igor Gorgan au înmănat certificate de apreciere absolvenților instituțiilor de învățământ militar superior de peste hotare.

Șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Sergiu LECA,
tel. 022-252-047

locțiitor-șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Viorel GLAVA

Echipa redacțională:

căpitan Dmitrii VOSIMERIC
locotenent Gheorghe GURĂU
plutonier adjutant Vitali IOVU
Steluța MOSCALCIUC
Kateryna RUSSU
Ion VULPE

oasteamoldovei@army.md
tel.: 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

locotenent Ludmila SOLOMON
locotenent Mihail ȘAMBRA
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

■ ISTORIE MILITARĂ

16

COLIERUL TRECUTULUI PĂSTRAT CU ELAN

Muzeul Gloriei militare din Brigada de Infanterie Motorizată „Ștefan cel mare” din Chișinău vă spune ceva? Corect! Aici găsim documente, imagini, obiecte militare, ce reflectă istoria acestei unității.

■ PODURI MILITARE

18

EURO-ASIA MILITARĂ

Sunt trei în luna lui cupzor. Ce le unește?

- ieșirea la apă, dintre care una la Marea Baltică, alta la Oceanul Pacific și cea de-a treia alintată de Oceanul Atlantic și Marea Mediterană.
- roșul și albul de pe steaguri, plus albastrul unei țări din Europa Occidentală.

■ HOBBY

22

PE URMELE LUI ȘTEFAN CEL MARE ÎN 14 ZILE

Alexandr Răilean, ofițer principal Secția doctrine și lecții însușite, J7 și-a organizat un tur, mergând pe urmele lui Ștefan cel Mare, dar nu pe cal, ci pe bicicletă. Potrivit planificării întregul traseu trebuie să includă 14 zile, cca 2100 km, cuprinzând trei țări: Moldova, Ucraina și România

Secția rețele socializare:
locotenent Irina ȚURCAN
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Materialele publicate
de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă
opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimerile la sursă.
„Oastea Moldovei” (Revistă)-
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău,
șoseaua Hîncești, 84

ÎS FEP “Tipografia Centrală”
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: 078879915,
e-mail: tipog77@mail.ru

STELE PE UMERII TINEREȚII

Absolvirea Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” (AMFA), reprezintă momentul solemn în viața fiecărui viitor ofițer din cadrul Armatei Naționale a Republicii Moldova. Această zi și această instituție reprezintă pentru tinerii locotenenți locul unde își călesc caracterul și formează deprinderi, ce îi vor ajuta la îndeplinirea misiunii nobile de apărător ai Patriei și modele demne de urmat de către tinerii soldați aflați în subordinea acestora.

Absolvenții Academiei Militare din acest an, au primit diplomele de licență din mâinile Președintelui Republicii Moldova, Maia Sandu, Comandant Suprem al Forțelor Armate. Concomitent, ministrul Apărării în exercițiu Victor Gaiciuc le-a înmănat celor mai destoinici și eminenți absolvenți „Însemnul Special al Ministrului Apărării”. Ceremonia a avut loc în Scurul Arcului de Triumf din Chișinău.

La eveniment au mai fost prezenți viceprim-ministra pentru reintegrare, în exercițiu, Olga Cebotari, comandantul Armatei Naționale, general de brigadă Igor Gorgan, corpul de atașați militari acreditați pentru țara noastră, precum și rudele tinerilor locotenenți.

„Un fiu să fie ofițer este o mândrie, pentru fiecare părinte. Atunci când îți vezi copilul fericit și pe calea care și-a ales-o singur, nimic nu poate fi mai frumos”, ne relatează cu lacrimi de fericire unul dintre numeroșii părinți ai absolvenților, veteran de război, Ruslan Liurca.

Studenta anului I Elena Ciobanu, mai are timp până va deveni și ea ofițeră a Armatei Naționale, și deși nu este deloc ușor, nu are de gând să cedeze: „Mă bucur din tot sufletul pentru viitorii mei colegi de breaslă și anume tinerii locotenenți, fiindcă știu că au depus eforturi grandioase pentru a însuși materia artei militare și sunt convinsă că vor împărtăși cunoștințele acumulate cu subordonații. La rândul meu, voi depune tot efortul necesar pentru a deveni eminentă până la finalizarea studiilor”, - ne povestește studenta Ciobanu.

De la tată la fii, în familia colonelului Cazacov, sunt transmise valorile și principiile unui ofițer model, demn de urmat: „Fiul cel mai mare, de mic a văzut ce înseamnă armata pentru mine și ce este necesar să aduci pe altarul militarului profesionist, și anume familia, iar dacă este înțelegerea pentru ce luptă un adevărat ostaș al țării, cuvintele sunt de prisos. Luptăm pentru onoare, pentru Patrie, pentru tricolor”, - ne relatează tatăl uitându-se cu mândrie la ambii feciori, unul deja ofițer, iar celălalt abia student.

Nadejda Dimitrovici, a adăugat câteva cuvinte despre importanța faptului că a absolvit împreună cu camarazii ei, Academia Militară: „Să devii ofițer, este o responsabilitate foarte mare, fiindcă după ce primim gradul de locotenent, suntem repartizați în unitățile militare unde avem în subordine un pluton de militari în termen, tehnică militară, armament și o misiune comună, să apărăm Patria.”

Maxim Prodan ca și oricare din cei 45 de militari care au absolvit unica instituție de învățământ cu profil militar din țară a fost susținut și el la rândul său de cei dragi. „Părinții au reacționat coerent la noutatea că fiul lor va deveni militar și cu atât mai mult un ofițer fiindcă asta este firesc ca părinții să te susțină în toate începuturile și asta însuflă o încredere dublă în ceea ce faci. Fiindcă tot ceea ce face un militar este apărarea și menținerea păcii pe teritoriul țării și asta nu poate trezi decât sentimente de mândrie”, - a mai adăugat ofițerul Prodan.

Jaclina Guțu, o domnișoară firavă care la prima vedere nici nu îți poți închipui că este în stare să conducă o subunitate militară, însă are trăsături de caracter similare cu marii voievozi ai țării, dârzenia, cumsecădenia și spiritul de luptător al Patriei. Ea este una dintre eminenții acestei promoții, iar emoțiile sale le descrie în felul următor: „Emoțiile pe care le trăiesc la moment sunt contrare una față de alta. Simt un sentiment profund de fericire fiindcă am absolvit această instituție de învățământ unică de felul său și pe partea cealaltă a cântarului, se află o melancolie față de camarazii și profesorii cu care am petrecut acești trei ani de studiu. Greutățile cu care ne-am ciocnit, ne-au călit caracterul și astfel am ajuns cu toții la această etapă finală în devenirea de ofițer al Armatei Naționale, al Țării, al Poporului.”

Ministrul Apărării Victor Gaiciuc și-a exprimat convingerea că cei 45 de tineri absolvenți ai Academiei Militare vor contribui la modernizarea instituției de apărare.

„De astăzi, începeți o nouă etapă în cariera militară. Sunt sigur că o să reușiți să înregistrați performanțe frumoase în serviciu, astfel încât să contribuiți la modernizarea sistemului național de apărare”, a menționat ministrul Gaiciuc.

Președintele Republicii Moldova Maia Sandu i-a felicitat pe absolvenții promoției din acest an urându-le succes, performanță și ambiție în activitatea ulterioară. „Drumul pe care l-ați ales este dificil, dar onorant. Un drum ce impune standarde profesionale și umane înalte, maturitate și multă muncă. Îmi doresc să faceți o carieră de succes acasă, în Moldova, iar cunoștințele dumneavoastră să fie puse în aplicare doar pe timp de pace”, a declarat comandantul Suprem al Forțelor Armate, Maia Sandu.

Promoția anului 2021 a Academiei Militare este formată din 45 de absolvenți, dintre care șase fete, care au studiat la trei specialități: infanterie, artilerie, comunicații și informatică.

Locotenent Gheorghe GURĂU

ARMATA NAȚIONALĂ GENEREAZĂ SECURITATE ÎN KOSOVO

„Țara noastră este plenar angajată în procesele internaționale, în special ce ține de misiunile de menținere a păcii în sud-estul Europei. Sunt mândru de faptul că cel de-al 15-lea contingent KFOR vine să confirme pentru a 15-a oară că Republica Moldova nu este doar consumator de securitate, dar și generator, iar generatorii de securitate sunt chiar militarii”.

Declarația Prim-ministrului în exercițiu Aurel CIOCOI în cadrul ceremoniei de detașare al celui de-al 15-lea contingent al Armatei Naționale în Kosovo.

Ambasadorul Italiei în țara noastră, E.S. Lorenzo Tomassoni a menționat: „Italia apreciază că Republica Moldova continuă să participe la această misiune ca partener operațional, contribuind la menținerea păcii și securității internaționale în Balcanii de Vest și, odată cu aceasta, a stabilității în Europa.”

Ambasadorul Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, Dereck J. Hogan, a adăugat: „Angajamentul continuu al Republicii Moldova în misiunea KFOR evidențiază capacitatea de creștere a Moldovei de a livra pacificatori instruiți la nivel înalt acolo unde este cea mai mare nevoie de ei. Acest lucru arată dorința de a crea parteneriate cu alte națiuni, pentru a face față provocărilor colective.”

De asemenea, ministrul Apărării în exercițiu Victor Gaiciuc a mulțumit Guvernului Italiei și celui al SUA, care au sprijinit contingentele Armatei Naționale la compartimentul instruire, detașare și asigurare logistică în teatrul de operații din Kosovo.

„Republica Moldova va continua să-și îndeplinească angajamentele asumate la nivel internațional, printre care participarea în misiuni externe de menținere a păcii, ceea ce nu contravine statutului de neutralitate, stipulat în Constituție. Pentru realizarea acestui obiectiv vom pregăti trupele noastre, în conformitate cu standardele internaționale”, - a spus Victor Gaiciuc.

Potrivit comandantului contingentului KFOR-15 în următoarele 6 luni militarii detașați în misiune urmează să execute misiuni de patrulare, de securitate și pază a obiectivelor militare.

„Este o onoare și o responsabilitate enormă pentru toți cei 41 de militari să reprezentăm Armata Națională și Republica Moldova în Kosovo. Acel loc unde 20 de națiuni contribuie la stabilizarea și menținerea păcii în regiune”, - a specificat Victor Goja, comandantul contingentului.

Mesagerii păcii, care vor face parte din Comandamentul Regional Vest ne-au spus că sunt conștienți de pericole, provocări și depărtarea de cei dragi, cu toate acestea, își doresc să adauge parcursului lor profesional o nouă experiență numită Kosovo. Totodată, aceștia au subliniat că uniți sub tricolor vor reprezenta RM cu cinste în cadrul misiunii internaționale de menținere a Păcii.

„Țîmp de 6 luni am beneficiat de diverse pregătiri pentru misiunea dată. Exerciții internaționale în Germania împreună cu alte state, în diferite circumstanțe și diferite condiții climaterice. Misiunea noastră constă în executarea serviciilor de patrulare, posturi de observare și paza bazei militare KFOR. Deși particip pentru prima dată, sunt ferm convinși că împreună cu camarazii, vom face față tuturor încercărilor”, - a spus Sergeant clasa II Vlad Grigoriev.

„Așteptările mele cât și a celor 41 de camarazi sunt că vom reveni acasă cu misiunea executată la cel mai înalt nivel”, - relatează căpitan Mihai Buga.

În contingentul moldovenesc, geniștii sunt persoanele care au misiunea de cercetare a terenului, pregătirea pistelor de decolare a elicopterelor precum și nimicirea obiectelor neexplodate. „Pregătirile pentru această misiune au decurs conform planului iar efectivul a fost instruit la nivelul necesar pentru îndeplinirea activităților ce le revin. Deși emoțiile prevalează, acestea sunt pozitive, dat fiind faptul că în primul rând este o misiune nobilă de pacificare și este o mândrie să reprezinti Republica Moldova pe plan internațional și de a căpăta experiențe noi”, - reiterează locotenent major Mircea Palancean.

Plini de emoții, rudele pacificatorilor au urmărit cu mândrie ceremonia de detașare, dar și ne-au asigurat că militarii vor avea toată susținerea necesară pentru a reuși mai ușor să țină piept tuturor provocărilor și dorului de cei dragi.

În acest moment când realizăm că dânsul pleacă să consolideze pacea într-o țară străină, pe noi, familia care îl așteaptă cu nerăbdare să revină ne umple un sentiment de mândrie profundă. Militarii din cadrul contingentului sunt bine pregătiți și au un scop comun, să revină în siguranță la cei dragi care îi așteaptă”, - relatează Natalia Goja, soția comandantului contingentului

Soțul pleacă pe un termen de 6 luni, o perioadă de timp care se va simți o eternitate, deși vom ține legătura, prezența face mult mai mult. Cel mai așteptat moment pentru toate rudele va fi atunci când va reveni acasă”, - adaugă și soția pacificatorului Petru Ceapă.

Contingentul KFOR-15 este format din 41 de militari profesioniști, dintre care un ofițer de stat major, șapte geniști și un pluton de 33 de infanteriști, care vor executa misiuni de patrulare, de securitate și pază a obiectivelor militare.

Reamintim că militarii moldoveni vor face parte din Comandamentul Regional Vest (Regional Command-West) și vor fi dislocați în baza militară italiană Camp Vilaggio din localitatea Pech, Kosovo.

Mandatul contingentului de pacificatori, KFOR-15 în Kosovo va dura șase luni.

Locotenent Gheorghe GURĂU

Militarii din cel de-al cincisprezecelea contingent al Armatei Naționale, detașat în în operațiunea de menținere a păcii KFOR, au preluat atribuțiile pacificatorilor moldoveni care și-au încheiat mandatul în Kosovo.

Cu acest prilej, în Baza multinațională „Camp Vilaggio Italia” din localitatea Pech a avut loc o ceremonie de transfer de autoritate, în prezența conducerii Comandamentului Regional Vest (Regional Command-West).

În cadrul evenimentului, locotenent-colonelul Anton Anghelcev, comandant al KFOR-14, a predat drapelul și responsabilitățile funcției locotenent-colonelului Victor Goja, care urmează să ocupe acest post în următoarele șase luni.

REVENIREA MULT AȘTEPTATĂ

Militarii din cel de-al 14-lea contingent al Armatei Naționale detașați în Kosovo în luna ianuarie curent, pe o perioadă de 6 luni, au raportat misiune îndeplinită cu succes

Cu această ocazie, la Ministerul Apărării a avut loc o ceremonie solemnă, la care a participat conducerea de vârf a Armatei Naționale. Prezent la eveniment, ministrul în exercițiu a mulțumit celor 41 de pacificatori pentru modul exemplar și profesionist în care și-au îndeplinit atribuțiile, menționând că acest lucru a fost confirmat inclusiv de conducerea Comandamentului Regional Vest al misiunii.

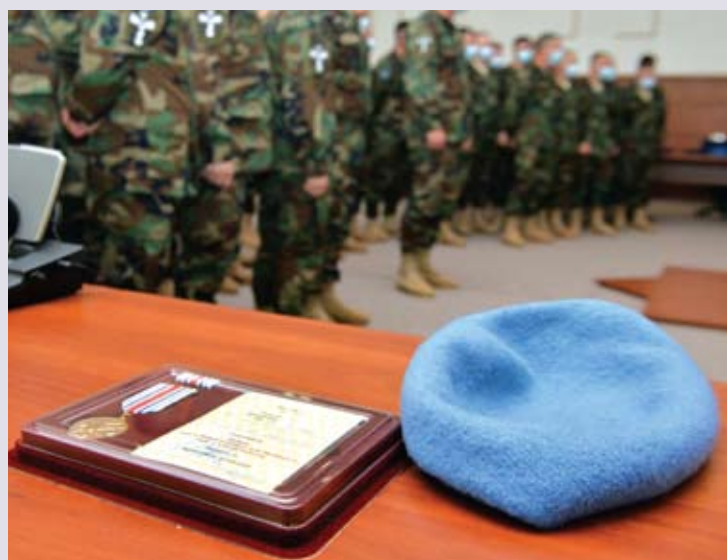
„Dumneavoastră ați fost ambasadorii Armatei Naționale și Republicii Moldova într-o misiune atât de amplă și mai ales, într-o perioadă destul de complicată, în care ați fost nevoiți să vă conformați unor reguli și restricții suplimentare de securitate, în legătură cu pandemia COVID-19. Cu toate acestea, ați reușit să vă afirmați pe plan internațional și să demonstrați interoperabilitate cu colegii din alte contingente, contribuind semnificativ la menținerea păcii și stabilității în regiunea Balcani”, - a declarat ministrul Gaiciuc.

În aceeași ordine de idei, ministrul Apărării a mai subliniat: „Datorită faptului că pacificatorii din cadrul Armatei Naționale, își consolidează poziția de furnizor de securitate în lume, numele Republicii Moldova, devine un echivalent al păcii și profesionalismului. Ceea ce este un plus de imagine pentru țara noastră și ne oferă posibilitatea să ne extindem participarea în misiuni de menținere a păcii sub egida organizațiilor internaționale”.

Comandantul KFOR-14 la rândul său, a apreciat prestația pacificatorilor moldoveni, menționând că împreună cu efectivul din subordine a reprezentat țara cu mândrie și la cel mai înalt nivel, mandatul fiind încheiat cu succes.

„Noi, alături de colegi din alte țări precum Austria, Croația, Macedonia și multe altele, am executat patrulări și cercetări, fapt ce a fost apreciat de către conducerea misiunii, la un nivel înalt. În timpul executării misiunii, rudele pacificatorilor au fost acele persoane care ofereau un minut de răgaz de la tot ceea ce înseamnă misiune, astfel aducând o fărâmă de normalitate în clipele de răgaz. Tot rudele au fost cei care au ajutat să trecem peste greutățile despărțirii și desigur le aducem sincere mulțumiri pentru răbdare și suportul acordat”, - a adăugat locotenent-colonel Anton Anghelcev, comandantul contingentului.

Militarii care pe parcursul a 6 luni au fost mesagerii păcii în regiunea Kosovo ne-au spus că misiunea de pacificare le-a oferit o experiență unică, iar cea mai grea provocare a fost dorul de cei dragi.

„Este o experiență nouă pentru mine cât și pentru camarazii mei, care la fel au participat pentru prima dată la o astfel de misiune amplă. În cadrul misiunii, am activat într-un mediu bine stabilit și anume unul interoperabil, cu militari din alte state, care mereu erau pregătiți să vine în ajutor. Deși era greu, am depus maximum efort ca să reușim să îndeplinim misiunea”, - ne relatează un alt pacificator.

„Misiunea noastră de pacificatori este una anevoioasă. Din simplul considerent că necesită jertva de timp și dăruire de sine pentru îndeplinirea scopului propus și anume menținerea păcii, acolo unde este cel mai tare necesar. Persoanele dragi au reacționat greu, cu o oarecare frică, dar cu cea mai sinceră înțelegere, fiindcă aceasta a fost alegerea fiecărui militar din cadrul contingentului și anume devotamentul dus până la sacrificiu pentru o cauză nobilă. Desigur este un termen lung, însă revederea a fost mult mai frumoasă”, - a reiterat sergent clasa III Deonisie Socol.

Cu ocazia revenirii din misiune, un grup de militari a primit „Crucea pentru Merit” și Medalia „Pentru Misiuni Umanitare și de Menținere a Păcii”, dar și diplome din partea ministrului Apărării și comandantului Armatei Naționale.

Contingentul KFOR -14 s-a aflat în Kosovo în perioada ianuarie — iulie 2021. Acesta a fost înlocuit de un alt contingent de militari moldoveni la data de 14 iulie curent.

Locotenent Gheorghe GURĂU

TINERII PROFESIONIȘTI REVENIȚI DE LA STUDII

Ministrul Apărării în exercițiu Victor Gaiciuc și comandantul Armatei Naționale general de brigadă Igor Gorgan au înmănat certificate de apreciere absolvenților instituțiilor de învățământ militar superior de peste hotare

Mama locotenentului Sava Delighioz, absolvent al Academiei Militare Evelpidon din Grecia, Athena, ne-a relatat despre experiența despărțirii din perspectiva părintelui care-și așteaptă copilul plecat să se întoarcă:

„În calitate de părinte pot spune că în acești cinci ani de așteptare, ne-a fost greu, fiindcă este o țară străină. Înainte venea acasă o dată pe an, iar în contextul pandemiei și a restricțiilor globale țineam legătura doar prin intermediul internetului. În calitate de profesor, pot spune că a fost o încercare grea pentru oricare dintre acești copii să studieze într-o țară străină dat fiind faptul că au studiat științele exacte și le-au studiat la nivel de instituții superioare și în limbi străine. Ceea ce consider că este foarte greu. Este o mândrie pentru noi fiindcă a trecut prin așa instituție și a acumulat cunoștințele necesare care le va implementa în continuare. Pot spune că suntem mândri că a absolvit această academie de prestigiu. Ca și orice părinte, aceștia sunt deprinși cu despărțirile dure-roase, dar ele sunt temporare”.

Locotenent Sava Delighioz, face parte din Batalionul 22 de Menținere a Păcii. Luat la întrebări, a relatat că a învățat multe lucruri noi, timp de cinci ani de studiu, pe care ar dori să le implementeze aici în Armata Națională: *„Am studiat în Grecia timp de cinci ani, la Academia Militară Evelpidon din orașul Atena. Subiectele studiate în cadrul academiei au fost științele fixe precum: matematica, fizica, chimia și informatica, atât și cele umanistice ca istoria, dreptul și psihologia. Ceea ce ține de obiectele militare, cunoștințele acumulate de-a lungul studiilor, au fost perfecționate în poligoane, împreună cu cadrele militare ale academiei și militarii din componența Forțelor Speciale. Au fost multe acțiuni care m-au impresionat pe mine personal precum: desantarea din bărcile de asalt pe litoral atât ziua cât și noaptea”.*

Cătălin Apostol, de asemenea face parte din rândul ofițerilor din Armata Națională a Republicii Moldova, care au revenit în țară de la studii peste hotare. Recent dânsul a finalizat studiile la Academia Militară a Statelor Unite din West Point. *„Am învățat timp de patru ani de zile, iar la final am primit diplomă de licență în științe și anume în inginerie civilă. Ulterior urmează să fac școala de aplicație în infanterie, ramura care urmează să o fac și aici la revenirea mea în*

Republica Moldova. Actualmente activez în Batalionul 22 de Menținere a Păcii în calitate de comandant de pluton”, relatează ofițerul.

Întrebat depre aplicațiile la care urmează să participe a povestit următoarele: „Aplicațiile care urmează, după cum am menționat anterior, sunt studii mai aprofundate în militarie și anume tot ceea ce ține de partea tactică și operațională.”

Despre greutățile întâmpinate pe parcursul studiilor, locotenentul Apostol a relatat cu lux de amănunte momentele prin care a trecut: *„Primul an a fost puțin mai greu. Deși posedam cunoștințele de bază a limbii engleze, când venea vorba de termenii în inginerie trebuia să depun efort maxim pentru a înțelege materia.”*

Colegii și interacțiunea cu aceștia, joacă un rol important, ne relatează locotenent Apostol: *„Cu colegii din străinătate am interacționat foarte bine. Am fost primit chiar din primele zile. În colectiv există un spirit de echipă și cu excepția mea mai erau încă 15 colegi internaționali din mai multe țări ale lumii. În perioada vacanțelor am avut ocazia să merg la ei în vizită în alte state. În fiecare an Academia West Point încearcă să introducă câte un student internațional pentru fiecare din grupe împreună cu studenții din Statele Unite pentru o interacțiune și o experiență mai productivă”.*

Tânărul locotenent la întoarcere are câteva idei pentru îmbunătățirea mediului de activitate în Armata Națională: *„Doresc în calitate de comandant de pluton care voi fi, să pun accent pe ceea ce ține de leadership și management și anume: cum să lucrezi cu efectivul din subordone, cum reacționează oamenii la ideologiile tale de conducere și nu în ultimul rând valorile care le-am preluat de acolo, a-și vrea să le implementeze aici precum lucrul în echipă. Cred că reprezintă un capitol la care noi mai avem de lucru și presupun că și pentru acei tinerii care îndeplinesc serviciul militar ar dori să cunoască și să se dezvolte aceste calități, deoarece este o deprindere care la rândul său ajută și mai departe în viață.”*

Tinerii locotenenți și-au făcut studiile la Academia Forțelor Terestre din Republica Elena și Academia Militară “West Point” din Statele Unite ale Americii și urmează să fie angajați în serviciul militar prin contract în unitățile Armatei Naționale.

Locotenent Gheorghe GURĂU

COLIERUL TRECUTULUI PĂSTRAT CU ELAN

Muzeul Gloriei militare din Brigada de Infanterie Motorizată „Ștefan cel Mare” din Chișinău vă spune ceva? Corect! Aici găsim documente, imagini, obiecte militare, ce reflectă istoria acestei unități. Știind că e cea mai veche unitate militară din Moldova, respectiv și informația e diversă și mai bogată: „*Avem vârfuri de sulite și obuze originale de tun din sec. 13-15, documente, fotografii din perioada modernă. Pe lângă informații, completăm muzeul cu lucruri specifice activității noastre. De exemplu, geniștii noștri au adus modele de muniții și obiecte explozive; păstrăm cupele brigăzii, adunate de la diverse competiții; cadourile oferite de oaspeți; obiectele personale ale militarilor, cum ar fi uniforme generalului Gaiciuc și colonelului Martin și altele*”, ne-a informat maior Ecaterina Bodrug, șef Serviciu educație civică și tradiții militare.

Atracția muzeului reprezintă colecția de uniforme militare de luptă și de paradă, confecționate de locotenent Liubomir Krass, locțiitor comandant Companie poliție militară. Atenție! Din propria inițiativă și din proprii bani: „*Ținutele militare sunt din colecția mea personală. E o pasiune mai veche. Timp de vreo 15 ani am adunat ținute sovietice, românești, germane, dar am fost nevoit să le vând, în cea mai mare parte, pentru a-mi achita studiile, neavând o altă posibilitate. Câteva rămase le-am donat muzeului unității și acum vizitatorii pot studia fiecare uniformă. Am respectat culorile, stofa, mărimile, nasturii, chipiurile, insignele și ele arată exact ca cele adevărate. Accesorii le-am comandat pe internet, fie le-am brodat/cusut manual. M-a ajutat și soția, care e designer vestimentar.*”

O altă colecție de ținute militare aparține maiorului Tatiana Marian, ofițer superior Secție achiziții echipament și produse alimentare, Direcția achiziții publice, pe care o așteptăm integral să revină în muzeu.

Prin această contribuție, muzeul infanteriștilor din capitală a devenit singurul cu un asortiment așa numeros de uniforme militare. Delegațiile străine, când vizitează instituția, au parte de o revelație: analizează fiecare detaliu, compară uniforme cu cele originale și se entuziasmează de similitudinea lor, se fotografiază pentru amintire cu fiecare separat, a completat doamna maior.

Un alt element deosebit din muzeul brigăzii este Cetatea Soroca în miniatură, dar nu de dimensiunile unui suvenir, ci de 0,72 m înălțime și 2,70 m în circumferință. Ea a fost făurită de un soldat în termen, Andrei Gore, în 1999-2000 la inițiativa colonelului (r) Constantin Vișnevshi, pe atunci comandant Divizion de artilerie și obuziere: „*Mi-am propus*

construcția acestei cetăți cu scop educativ-patriotic pentru ostașii din unitate. Am ales anume cetatea Soroca pentru că e mai simplă și mai mică comparativ cu altele. Am vizitat-o să ne facem o impresie clară despre ea, aveam schema fortăreței și în baza ei am realizat această lucrare din pietre, adunate de soldați după orele de pregătire fizică de la Valea Morilor. Sculptura a inclus și detaliile corespunzătoare originalului: fântâna, podul, ce cobora și se ridica, tehnica militară, luminițe etc.”

Cea mai mare lucrare artistică din muzeu este o pictură murală, ce reprezintă Bătălia de la Vaslui din 1475. Ea fost realizată în anii 2003-2005 de trei ostași, care-și îndeplineau pe atunci serviciu militar în termen.

Așadar, muzeul din Brigada de Infanterie Motorizată nr. 2, creat în 2004 la inițiativa locotenent-colonelului (r) Sergiu Pașa, este mai mult decât o sală, în care sunt adunate, păstrate și expuse obiectele din trecutul unității și al țării. Aici e o uniune de energie pozitivă, de emoții constructive, căci munca de voluntariat se face numai din plăcere și dăruire: „Ne implicăm pentru că vrem să lăsam ceva în urma noastră, să contribuim la păstrarea tradițiilor unității. Ne bucurăm să știm că avem o carte de vizită proprie și că tinerii soldați au o modalitate de a cunoaște istoria militară”, au completat cei doi ofițeri.

Apropo, locotenentul Krass, nu reduce spiritul său creativ doar la muzeu. Dumnealui a contribuit la ultimul concept al uniformelor militare, printre cele mai vizibile fiind buzunarele destinate militarilor în termen, locul și aspectul epoleților, broderia de pe chipiuri în locul cocardei metalice și recent modele de tricouri pentru vară. Totuși, cel mai mult și-a focusat atenția pe compania din care este parte. Să atrageți atenția la ecusoanele brodate manual, la insignele noi și alte detalii, ce face poliția militară mai impunătoare și atractivă ca aspect exterior, opinează muzeograful, croitorul, pictorul, istoricul, juristul și primordial, militarul cu origini germane Liubomir Krass: „Mi-am dorit mult o carieră militară, în special în poliția militară, și am ajuns treptat la această etapă: la două catedre militare (de sergent și de locotenent) în timpul facultății, cinci ani de probă ca subofițer și numai după aceea am avansat ca ofițer.”

În concluzie, am venit cu gând de a mă familiariza cu evoluția muzeului unității, dar pentru că în acest caz nu poți face abstracție de oamenii aflați în spatele acestei instituții, am plecat cu satisfacția că am mărit lista mea de cunoștințe, care-și ipotechează sufletele în numele culturii și istoriei și despre care avem datoria morală de a-i cunoaște și susține.

Liuba VICOL

EURO-ASIA MILITARĂ

■ Sunt trei în luna lui cuptor. Ce le unește?

- ieșirea la apă, dintre care una la Marea Baltică, alta la Oceanul Pacific și cea de-a treia alintată de Oceanul Atlantic și Marea Mediterană.

- roșul și albul de pe steaguri, plus albastrul unei țări din Europa Occidentală.

Ar mai fi și alte asemănări, noi însă ne vom limita la ideea că toate trei și-au creat armatele în luna iulie și au o colaborare cu o țară mică din Europa centrală de est - Moldova.

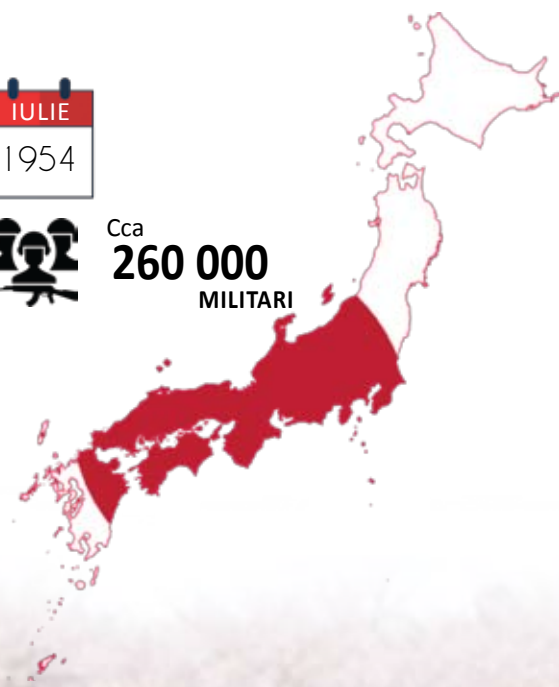
Japonia

Forțele de autoapărare din Țara Soarelui răsare au fost înființate oficial la 1 iulie 1954. Însă, din cauza sezonului taifunelor, evenimentul se sărbătorește pe 1 noiembrie. Cei peste 260.000 de militari activi din forțele terestre, maritimă și aeriană sunt onorați printr-o paradă la fiecare trei ani.

În ultimii ani, armata japoneză s-a angajat în operațiuni internaționale de menținere a păcii cu Națiunile Unite. În mod sigur, a interacționat pe alocuri și cu militarii din Moldova. Însă, o colaborare bilaterală moldo-niponă cu cadru legal nu există. Pe parcursul anilor, din 2004, au avut loc câteva întâlniri dintre oficialii militari și se menține o corespondență prin intermediul atașatului militar acreditat pentru Ucraina și Republica Moldova.

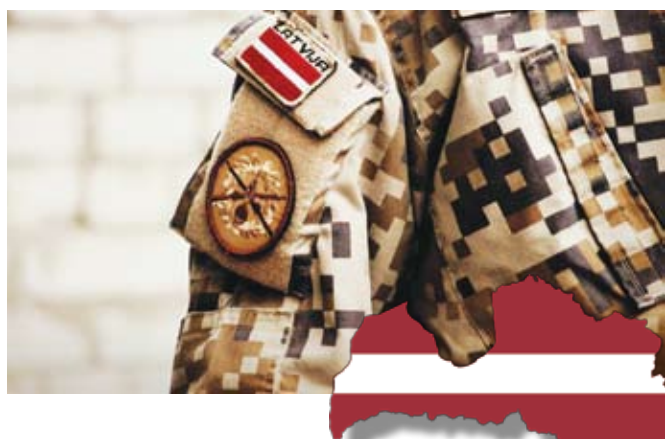

Cca
260 000
MILITARI

Totodată, cu sprijinul financiar, inclusiv, al Japoniei (45.000 euro), Moldova a beneficiat de proiectul "NATO/ PpP privind distrugerea pesticidelor și produselor chimice periculoase" în perioada 2013-2017. Ca rezultat, au fost colectate 1 269 de tone de substanțe chimice în 15 depozite din diferite raioanele ale țării, moștenite din perioada sovietică.

Cca **6 200** MILITARI
www.iiss.org

Letonia

Din ținutul gheșelor, al bonsailor sau al ceremonialului ceaiului să staționăm în țara cu cele mai înalte femei din lume. Tot Letonia are unul din cele mai vechi drapele din lume, din 1279. Și dacă în timpul liber letonii sau turiștii pot merge la închisoare ca distracție (un hotel a păstrat mediul fostei închisori de dezertori), atunci în armată se comportă cu cea mai mare responsabilitate.

Militarii activi, cei trecuți în rezervă și familiile lor mențin cu roșu în calendar data de 10 iulie încă din 1919. După mai multe metamorfoze Letonia și-a ales calea - o armată profesionistă, membră a OTAN din 2004, cu forțe terestre, navale, aeriene și gardă națională, ce protejează coagulat teritoriul statului.

Deschiderea către Moldova s-a produs în 2006, când a fost semnat un acord între Ministerele apărării ale celor două țări. Cooperarea se axează pe instruirea militară. Sergenții moldoveni au fost instruiți de către instructori letoni la Academia Militară a Forțelor Armate din Moldova, iar ofițerii moldoveni au studiat la instituțiile de învățământ militar din Letonia.

Franța

Traversăm Europa spre sud-vest să ne luăm doza de Libertate, Egalitate și Fraternitate, dar și să descoperim câteva caracteristici militare despre țara, care a semnat un acord de colaborare cu Moldova în domeniul apărării în 1998.

Forțele Armate Franceze constituie cea mai mare armată din Uniunea Europeană și a treia ca mărime din OTAN; are o prezență importantă în Kosovo, Coasta de Fildeș precum și în Orientul Mijlociu și în Teritoriile franceze de peste mări unde asigură menținerea păcii și securizarea rutelor maritime. O parte semnificativă din echipamentul militar este de producție franceză. Cu siguranță, unele elemente au fost admirate și de militarii moldoveni: fie cei care au participat la parada militară dedicată Zilei Naționale a Republicii Franceze, inclusiv ai armatei franceze (14 iulie), prima fiind în 2014; fie cei care au studiat în Franța. Bunăoară, începând cu 2016 în fiecare an câte 2 cadeți fac schimb de experiență: ai lor vin la noi și ai noștri, de la Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, fac stagiul la Academia Militară Saint-Cyr Coëtquidan. Printre beneficiari a fost locotenent major Dmitri Onofraș, lector universitar, Catedra sisteme de armament și tehnică militară, AMFA: „M-am bucurat de șansa de a vedea din interior viața cotidiană a colegilor francezi. M-am simțit onorat să cunosc această instituție, știind că tot aici a învățat fostul președinte al Republicii Franceze, erou al Franței în cel de-al II-lea Război Mondial, generalul Charles de Gaulle. Cât despre experiența celor 5 săptămâni e una de neuitat, mai ales partea practică a cursului „Entrainement aux technique commando au Fort de Penthièvre”. Timp de 12 zile practic nu dormi și treci printr-o serie de provocări în continuu.

Cca **203 200** MILITARI
www.iiss.org

Astfel, pentru prima dată în viața au făcut escaladă, forțarea cursului de apă, înot militar, alpinism etc. Acest program este obligatoriu pentru viitorii ofițeri francezi indiferent de genul de armă. O altă condiție pentru a ajunge ofițer este ca tânărul să fie cel puțin din generația a treia cetățean francez. De asemenea, m-a uimit cât de bine cadeții francezi cunosc istoria și respectă tradițiile militare.”

Ofițerul moldovean a avut șansa de a ajunge în Franța prin acest proiect, care e singură pe perioada studenției la AMFA, pentru că a întrunit cele două condiții: cunoașterea limbii franceze și pregătirea fizică. Cea dintâi are rădăcini mai adânci și e legată de pasiunea copilăriei-

fotbalul: „După ce în 1998 Franța a devenit campioană mondială la fotbal, mi-am pus un scop să ajung în această țară ca fotbalist. Pe atunci habar nu aveam că îmi voi realiza visul datorită armatei. Evident, mă simt împlinit că am văzut Parisul cu Turnul Eiffel, Arcul de Triumf, Champs-Élysées, dar și alte zone fermecătoare ca Mont Saint-Michel. În timp visul meu s-a extins și sper să revin în Franța pentru alte cursuri militare.”

Poate că cele 15 persoane (militari și civili) din cadrul Armatei Naționale, care au studiat infanterie, artilerie, transmisiuni și la cursuri de perfecționare lingvistică în Franța sau alți 3 ofițeri, care au absolvit studiile superioare din cadrul Academiei Militare Interarme din Paris, au avut vise similare și prin armată le-au realizat.

Instruire militară franceză se petrece și în țara noastră. De exemplu, Atașatul Apărării al Republicii Franceze cu sediul la București, anual participă ca lector la cursul post-universitar în domeniul Securității și Apărării de la Academia militară a Forțelor Armate "Alexandru ce Bun". Tot cu suportul financiar și logistic francez se organizează cursuri de limbă franceză la Centrul Lingvistic al academiei și la Alianța Franceză.

Așadar, prin interacțiune cu cele trei state Armata Națională, dar și țara noastră a devenit mai curată, cu un potențial intelectual mai înalt și cu un pas spre o cultură civilizată.

Liuba VICOL

Pe urmele lui Ștefan cel Mare în 14 zile

Historia se poate cunoaște folosind diferite metode: clasică - citim/ascultăm/privim și aflăm despre ceea ce ne interesează și netraditională - interactivă, neordinară, chiar sportivă.

Anume o astfel de variantă a ales locotenent-colonel Alexandr Răilean, ofițer principal Secția doctrine și lecții însușite, J7. Dânsul și-a organizat un tur, mergând pe urmele lui Ștefan cel Mare, dar nu pe cal, ci pe bicicletă. Potrivit planificării întregul traseu trebuie să includă 14 zile, cca 2100 km, cuprinzând trei țări: Moldova, Ucraina și România: „Moldova mare e un proiect mai vechi, dar am avut nevoie de experiență. Odată acumulată am pornit la drum, ce în proporție de 70% e unul nou. Mi-am planificat câte cca 150 km pe zi, împărțit a câte 13-15 km pe oră și 20 de min - repaos.”

În ce măsură „planul de acasă s-a potrivit cu cel din târg” vă invit să vedeți, citind jurnalul zilnic, postat pe pagina sa Facebook. Vom completa fiecare compartiment cu curiozitățile suplimentare ale subsemnatei.

Ziua 1 Total 168,5 km. La destinația planificată am ajuns cu întârziere de 40 minute și e un loc uimitor de a instala cortul. Pe parcursul zilei, dacă nu iau în considerare “ploaia” de la Chișinău până la Orhei, a fost superb. Bicicleta este ascultătoare.

- Ați atins primul punct din cele 28: cetatea Orhei, acolo unde au avut loc atacuri neconținute ale tătarilor în vara anului 1469, ceea ce l-a determinat pe Ștefan cel Mare și Sfânt să consolideze capacitatea de apărare a țării de-a lungul râului. Ce ați simțit când ați arborat drapelul lui Ștefan cel Mare în acest loc?

- E prima zi, sunt în plină forță, domină senzația că am tot timpul înainte, locurile sunt cunoscute, deci numai emoții pozitive.

- Apropo, de unde aveți steagul domnitorului?

- L-am achiziționat cu 600 lei de la o companie privată. Dimensiunile lui sunt 90x130 cm, ceea ce e perfect pentru o astfel de călătorie.

- Ați scris că nu vreți să dezamăgiți pe nimeni. Aveți obligații față de cineva?

Ucraina

- Nu, nu sunt finanțat de nimeni, nu am făcut nimănui promisiuni. Ideea, organizarea, finanțarea îmi aparține în întregime. Pur și simplu am rude, prieteni și chiar față de mine însumi simt o responsabilitate - ceea ce încep trebuie să închei, nu vreau să-mi fie rușine să mă privesc în oglindă și nici în ochii celor care așteaptă să ajung la final.

Ziua 2 Am încheiat-o cu 150km și cu o întârziere de 2 ore și 10 minute (ploaia și-a introdus corectivele sale). Hotarul cu Ucraina se trece foarte ușor: vaccin sau test și asigurare medicală...

- Cel de-al doilea punct a fost Cetatea Soroca, înălțată de Ștefan cel Mare împotriva cetelor tătară de pradă, care prin vadurile Nistrului, își croiau drum în Moldova. Ce-a fost diferit acum?

- Ploaia, iar de aici celelalte. Așteptam să văd ceva nou în cetate, dar cred că trebuie să aștept încă doi ani, timp în care se vor face alte restaurări.

- Peripețiile cu calea ferată, grâul le-ați introdus pentru a anima traseul?

- Aplicația din telefon mi-a sugerat să virez la stânga pe o cărărușă. Poate pe vremea lui Ștefan cel Mare a fost una, însă acum erau doar copaci și pentru 100 m am zis să încerc să merg pe calea ferată și în paralel să filmez pentru distracția celor, care mă urmăresc. Cât despre grâu, drumul de câmp era perfect nu și după ploaie, cum s-a întâmplat în cazul meu. De aceea am și luat-o prin grâu. Tot răul e spre bine-am trăit noi încercări și se pare că prietenilor de pe FB le-a fost pe plac.

- De ce ați pornit pe vremea ploioasă, nu se putea amâna?

- Nu puteam anula cele 2 hoteluri, banii mi-au fost luați. Plus la aceasta, am scris raport la părăsirea hotarelor, concediul l-am planificat pentru exact 22 de zile, cât durează expediția. Prea multe bătăi de cap pentru a face modificări, deci am riscat.

Ziua 3 Am înscris 136,1 km, însă kilometri grei: dealuri, pietriș, drumuri distruse... Nu am ajuns la destinația planificată, îmi mai rămâneau doar 15 km.

- Orașul Cernăuți, Cetatea Hotin și Țețina, pe timpul lui Ștefan cel Mare - o fortăreață impunătoare. Acestea sunt reușitele zilei sau depășirea provocărilor, cum ar fi un deal de 7 km cu panta de 7-15 %, având un bagaj de 36 kg?

- Sigur, satisfacția e mare când ajungi la destinațiile planificate și efortul este răsplătit cu imagini spectaculoase. Bunăoară, complexul Hotin e chiar unul impresionant, amenajat, aici poți petrece o zi întreagă dacă e să atragi atenția la fiecare detaliu. În cealaltă extremă a fost cazul Țeținei, nu am văzut nimic legat de Ștefan cel Mare, măcar un semn, un spațiu cu acces liber, doar un turn de televiziune, o zonă îngrădită, păzită și m-am indispus. În general, scopul e să ajung la fiecare dintre locurile setate, cu orice preț, iar reușita zilei e să ajung la punctul de înnoptare.

Ziua 4 Am înregistrat 162,1km, plus porțiunea de 15km, ce nu am reușit-o în seara zilei trecute. Se datorează faptului că regiunea de nord-est a României este una de șes...Pornesc locuri absolut noi pentru mine, ceea ce mă motivează de a merge înainte.

- Lista s-a scurtat cu două puncte: Mănăstirea Putna, ctitorită de Ștefan cel Mare și tot aici înhumat împreună cu familia sa și Dorohoi, centru județean, cu biserica Sf. Nicolae, construită în 1495. Ați scris că unul din cele trei scopuri principale ai acestei expediții a fost atins. Care sunt celelalte două?

- Întregul proiect e compus din 3 părți: unu - dedicat lui Ștefan cel Mare și consider că Putna, unde își au somnul de veci toți membrii familiei domnitorului, e cel mai relevant; doi - cucerirea Transfăgărășanul cu bicicleta și trei - să ajung la Vârful Moldoveanu, cel mai înalt punct din România (2544 m), pe jos.

Ziua 5 Această zi mi-a adus 150km...Cel mai periculos a fost pe traseul Suceava-Târgul-Neamț, drumul fiind îngust, iar circulația de tiruri intensivă.

- Cetatea de Scaun a Sucevei, suplimentar fortificată în inel de domnitor pentru a rezista atacurilor asupra Moldovei; Cetatea Neamț cu gust amar după Bătălia de la Valea Albă din 1476... Cat de aproape v-ați simțit de Ștefan, ce ați trăit dincolo de ceea ce ați scris pe rețele de socializare?

- La fiecare din locurile construite sau ctitorite de voievod mă simt altfel. Mai ales prin cetăți, când mă aflu pe marginea zidurilor, făceam un exercițiu de imaginație: iată aici sute de ani în urmă un militar stătea cu arma în mână și-și apăra țara, iar undeva în subsol soția cu copilul se ruga să nu fie omorât și să nu năvălească dușmanii.

- Istoria e o altă pasiune a dvs?

- În școala nu-mi era dragă istoria. Acum nu vad sensul să merg prin orașele istorice și să nu caut, să nu scriu despre semnificația lor pentru neamul nostru.

Ziua 6 Înscrie la bord 152,4 km, însă kilometri grei. De regulă, distanța zilei o împart pe ore a câte 11-15 km, dar azi cea mai scurtă porțiune avea 16, cea mai lungă - 24 km. Nu știu cu care cap gândeam atunci când planificam ziua a șasea, cred că mă îndrăgostisem...

- Hârlău și Iași târguri strategice ce s-au dezvoltat în perioada domniei lui Ștefan cel Mare; Biserica „Cuvioasa Parascheva” din Târgu Frumos și malul râului Siret, locul unde pe timpuri a existat Cetatea Nouă a Romanului. O zi încărcată, dacă mai adăugăm și peripecțiile zilei. Cu toate acestea ați fost mereu atent față de internauți, ați ales să faceți bilanț zilnic, să reacționați la fiecare comentariu, chiar dacă e un efort suplimentar, de ce?

- Bilanțul zilei, probabil, e o obișnuită militară - să raportăm ceea ce facem. Pozele și informațiile din acest proiect sunt noi, nimic din proiectul precedent, nu ești credibil dacă te repeți. Am ales să mențin legătura cu prietenii de pe FB pentru că omul așteaptă o reacție la comentariul său și vreau să fiu corect față de el. Primesc noi cereri de prietenie, mesaje din grupuri de genul că mă urmăresc din prima zi. Comentariile lor îmi dau curaj, unele amuzante, mă motivează și pedalez cu mai multă energie. Nu mă simt singur, ci ca un șofer a unui autobuz plin cu pasageri.

- Unul din prietenii dvs a făcut apel la strângere de fonduri. Ce ecouri aveți?

- A fost inițiativa dânsului, mie nu-mi plac așa activități, dar apreciez gestul. Am văzut la scurt timp după postare că am două transferuri, nu am verificat de atunci. Oricum mulțumesc și pentru astfel de susținere. E plăcut să știi că faci ceva și pe interesul altora.

Ziua 7 Înscriș 141 km... Am luat-o pe drum mai lung - dar asfaltat... După prânz au apărut dealurile, dar sunt pentru prima dată prin aceste regiuni, deci ard de nerăbdare să văd ce e după cotitură.

- Bacău, orașul-cheie pentru relațiile comerciale dintre Moldova, Transilvania și Țara Românească. Domnitorul și-a pus fiul stăpân pentru că nu existau alianțe trainice la acest hotar. Aici se încheie prima parte a turului dedicat lui Ștefan cel Mare. Ce lecții de organizare ați însușit până acum?

- Din punct de vedere logistic m-am convins că m-am pregătit bine. Unica nemulțumire e că nu am reușit să ajung la punct de înnoptare la ora 20.00, așa cum am planificat, decât în ziua a șaptea. Cred mi-am supraestimat puterile, acum 2 ani am avut succes din acest punct de vedere.

- Cât de apropiat este rucsacul din această călătorie față de cel militar?

- Rucsacul unui militar e dublu mai ușor, dar el îl duce în spate, eu - nu. Sunt lucruri ce le păstrez în pantalonii speciali pentru bicicletă, dar cortul, salteaua, alimentele, butelia de gaz etc sunt în portbagajul bicicletei. E foarte importantă aranjarea obiectelor ca să nu dezechilibreze greutatea. Acest exercițiu îl fac ori de câte ori iau sticla cu apă de 2 litri, pe care o țin în saltea ca să fie rece.

- Am observat că nu campați în locuri special amenajate. Nu e periculos?

- Mă ghidez după aplicație. Când aproape am parcurs cele cca 150 km pe zi, identific în apropiere un râuleț sau un lac să am posibilitatea să fac o baie improvizată și acolo campezi. Nu, nu simt pericolul. Aventura trebuie trăită complet.

Când ofițerul Alexandr Răilean a spus „complet” s-a referit și la frumusețile naturii, pe lângă care nu trece indiferent și le împărtășește prietenilor: „Postările de dimineața sau de noapte bună se potrivesc de minune cu răsăritul și apusul soarelui, pe care le ador. Acest aspect nu l-am planificat, dar este inevitabil când te afli în natură. Păcat ar fi să trecem cu vederea farmecul ei sau situațiile amuzante din călătorii.”

Cea mai pronunțată plăcere pentru ochi rămâne a fi Transfăgărășanul. Mai mult, dânsul este primul militar al Armatei Naționale, care a ajuns la Vârful Moldoveanu. Din păcate din cauza unor incidente, militarul nu a putut materializa partea a II-a a proiectului Pe urmele lui Ștefan cel Mare, deci celelalte 7 zile rămân pentru vremuri mai bune.

Liuba VICOL

PASTELE RĂZBOINICE

Iubitorii de paste au motiv de a servi acest produs pe 17 iulie, când marcăm Ziua pastelor sau „macaroni” - un cuvânt cheie printre englezi în perioada Războiului revoluționar american. Cunoașteți, probabil, că armata britanică făcea glume cântate pe seama adversarilor, folosind asocierea cu macaroni?

Mai mult, în 1993 a avut loc Bătălia de la Checkpoint Pasta, numită astfel pentru lupta de foc în Mogadisciu între trupele italiene și rebelii somali, ce a avut loc lângă o fabrică de paste.

Adevărat că războiul, cum ar fi cel de-al II-lea, a lăsat omenirii și o moștenire culinară pozitivă - Spaghetti alla carbonara. Invenția s-a produs în Italia, după ce trupele anglo-americane au combinat paste italiene cu două ingrediente clasice din micul dejun american: slănină și ouă. Denumirea provenită de la „carbone”, adică „cărbune” a devenit una irezistibilă pentru ambele tabere.

Militarii în termen din armata moldoveană nu au în meniu acest tip de paste. Ei le consumă pe cele tradiționale în combinație cu sosuri, brânză, carne și în supe, ne spune locotenent-colonel Larisa Mîndrescu, șef Serviciul alimentară al Armatei Naționale, Secția planificare și asigurare, J4: „Nu punem accent pe forma pastelor făinoase, ci pe calitatea și termenul lor de valabilitate. Potrivit Normei nr. 1 meniul sol-

datului trebuie să conțină 40 gr de paste făinoase pe zi. Deja fiecare unitate, în baza acestor norme, își creează propriile combinații. Cele mai solicitate sunt paste cu carne de porc tocată, zisă și „Ca la marinara”. Asigurarea cu materie primă se face centralizat, fiind depozitată în Brigada de Infanterie Motorizată din Chișinău.”

FĂRĂ ARME DE FOC

Luna iulie e foc în termometre, dar și în idei: pe de o parte ne amintim de Eduard Rubin (n - 17 iulie și d - 6 iulie), inventatorul glonțului, pe de altă parte marcăm pe 9 iulie Ziua mondială de distrugere a armelor de foc. Peste 35 de milioane de arme de foc deținute ilegal de civili din UE au fost găsite în 2017, se menționează într-un raport de specialitate al Comisiei Europene din 2020. Ele reprezintă mai mult de jumătate din numărul total estimat de arme de foc. <https://bit.ly/3ArvNAi>

Problema cea mare rămâne a fi fabricarea și traficul ilicit al armelor. Or anume ele reprezintă o amenințare pentru populația globului pământesc dacă ajung pe mâna răufăcătorilor. Potrivit UNODC 50% din omuciderile din lume sunt prin utilizarea armelor de foc.

Partea bună e că în ultimii ani, datorită sporirii gradului de securitate și integritate al armelor, s-a redus la minimum traficul ilicit din cadrul structurilor de forță.

Un control al armelor înseamnă și distrugerea lor la anumiți termeni. Bunăoară, o armă de foc se poate menține în uz până la 40 ani, cele mai mari, de artilerie, au câte 1000 de proiectile și apoi trebuie schimbate țeava, ne informează locotenent-colonel Oleg Pulbere, ofițer principal, Secția planificare, J4 Direcția logistică: „Armele ieșite din uz sunt, de regulă, distruse. Majoritatea optează pentru topire. În cazul în care armele nu se nimicesc, atunci avem câteva variante. O metodă este decriminalizarea, adică arma implicată într-o crimă, după ce trece o serie de controale riguroase, poate fi repusă legal în circuit. O altă opțiune e să transformăm armele vechi în piese de muzeu sau ca material didactic pentru instruirea militarilor, ceea ce a ales să facă și Armata Națională. Nu există o regulă universală în acest sens, decizia o ia țara și chiar însăși structura de forță.”

Dincolo de acțiuni, înțelegem că vom fi în siguranță numai în lipsa armelor.

Rubrică realizată de Liuba VICOL

Foto: Virgiliu DRUGA

